

er foretaget for disse Funktionærers Vedkommende, kan jeg ikke skønne andet, end at her foreligger et betydeligt Fremskridt. Jeg vil slutte mig til den ærede sidste Talers Slutningsbemærkning, nemlig at anbefale dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Jordebogsafgifterne af Bornholm m. m.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (Hage): I Loven om Ejendomsskyld af 15. Maj i Fjor blev det bestemt, at saafremt der i enkelte Egne af Landet — specielt nævnedes Bornholm — maatte være særlige, faste Afgifter, der have Karakter af Statsskatter, saa skulle disse, ligesom de almindelige hidtilværende Skatter paa faste Ejendomme, bortfalde fra 1. Juli 1904, hvorom der efter nærmere foretagen Undersøgelse skal træffes Bestemmelse ved særlig Lov, til hvilken der i indeværende Rigsdagssamling vilde være at fremsætte Forslag af Finansministeren. I Henhold til dette i Loven om Ejendomsskyld indeholdte Paabud er der siden da foretaget en grundig Undersøgelse af Beskatningsforholdene paa Bornholm. Den overvejende Del af de Afgifter, hvorom der er Tale, gaar mange Aarhundreder tilbage i Tiden. En i Bornholms Historie særlig kyndig Folketingsmand (Blem) har ført sine Undersøgelser tilbage til det 12te Aarhundrede og citerer Bestemmelser, som ere trufne af datidige Paver med Hensyn til Bispenses Raadighed over Afgifter paa Bornholm. Det siger sig selv, at hvis vi ville lade Afgørelsen af, hvorledes Beskatningsforholdene hensigtsmæssigst ordnes i Dag, være afhængig af, hvorledes Forholdene vare 6—800 Aar tilbage i Tiden, vil det have sine Besværligheder. Trods alle Undersøgelser har det ikke været muligt

at udrede, hvorledes det forholder sig med Oprindelsen til hver enkelt Afgift. Det nærmeste, man har kunnet komme Sagen, er Jordebogen af 16. Juli 1696, som jo ogsaa har en ret antagelig Alder. Det synes, at de Afgiftev, der ere opførte i denne Jordebog, maa til Dels sammenstilles med egentlige Skatter, medens derimod de Afgifter, som ere yngre end denne Jordebog, maa siges at have en privatretlig Karakter. Det bliver af de i de bornholmske Forhold særlig interesserede hævdet, at de ældre Afgifter i det væsentlige have en lignende Karakter som Tienden i andre Dele af Landet. Hvorom alting er, har denne Undersøgelse bekræftet, hvad man paa Forhaand maatte vente, at en nøjagtig Udredning af disse Afgifters Oprindelse er umulig, og man har da maattet søge en Løsning efter en mere almindelig Regel, saaledes at man gaar efter det, som kan anses for i Gennemsnit at være det rimelige uden at forsøge en minutios Afvejen for de enkelte Ejendomme eller Dele af Øen. I Henhold hertil foreslaas det da i nærværende Lovforslag, at Staten skal give Afkald paa $\frac{1}{3}$ af de gamle Jordebogsafgifter. De tilbageblivende $\frac{2}{3}$ kapitaliseres til en Rentefod af 4 pCt. og skulle derefter forrentes og afdrages med $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig, hvorved Kapitalen vil være fuldstændig amortiseret i Løbet af $55\frac{1}{2}$ Aar. Af de saaledes kapitaliserede $\frac{2}{3}$ af Afgiften skal atter Staten selv beholde Halvdelen, medens den anden Halvdel tilfalder Bornholms Amtsrepartitionsfond, hvilken i Modsætning til, hvad Forholdet er i andre Dele af Landet, omfatter baade Land og Købstæder. Saaledes vil altsaa Staten i Virkeligheden komme til at give Afkald paa $\frac{2}{3}$ af Udbyttet af Jordebogsafgifterne, i alt et Beløb af mellem 62,000 og 63,000 Kr., og heraf vilde atter Halvdelen, altsaa den ene Trediedel af det hele, afskrives til umiddelbar Lettelse for Ejendomsbesidderne, medens den anden Halvdel, den sidste Trediedel, vil gaa til Amtsrepartitionsfonden og altsaa komme baade Land og By til gode. I disse Bestemmelser, saaledes som de vare foreslaaede af Regeringen, er der ved Behandlingen i Folketinget gjort en lille Ændring. Man har nemlig ved at gennemse Øen fundet, at der er 20 Gaarde — jeg tror, det er 20 i det hele —, som tidligere have svaret Jordebogsafgift til Staten, men for hvis Vedkommende Staten har afhændet Afgiften, saaledes at den nu svares til Trediemænd. Forholdet for disse Gaardes Vedkommende